

Облѣклото рококо презъ II-рия периодъ.

Колкото и кокетно да било облѣклото до царуването на Людовикъ XVI, елегантнитѣ хора започнали да му се насищатъ и да мислятъ за промѣна.

Все пакъ тази промѣна не можела да стане изведнажъ и се проявила само въ дребнитѣ части на мъжкото облѣкло. Жилетката станала малко по-къса. Джобоветѣ и маншетитѣ се намалили по голѣмина. Ширита около вратната извивка се надалъ и образувалъ права яка. Полата на предницата все повече се стѣснила по-назадъ и така се получила формата на днешния мъжки официаленъ жакетъ. Копчетата и галонитѣ намалѣли. Тогава около предницата и въ жглитѣ отпредъ започнала да се прилага пъл-

Фиг. 95. Пастирския тоалетъ на Мария Антоанета.

Фиг. 96. Портретъ и прическа на Мария Антоанета.

нената цвѣтна бродерия, която взела все по-натуралистиченъ видъ, като че ли искала да съперничи съ живописъта при изображението на ситни полски цвѣта и букетчета.

Въ женската носия панерътъ достигналъ до най-голѣмитѣ си размѣри, но започналъ да промѣня формата. Нѣкои го носѣли изпъкналъ само отстриани, а други — въ кълбовидна форма. Въ последния случай долнитѣ обръчи започнали да се стѣсняватъ. (Фиг. 94 № 3 и 4).

Модата се дирижирала отъ младата разглезена кралица Мария Антоанета или по-право отъ нейната шивачка прочутата г-ца Роза Бертенъ.